

[Boeck-Hansen.]

hvert Fald ikke skal lide noget direkte økonomisk Tab ved Ekspropriationen.

Med disse Bemærkninger indstiller Udvalget til det høje Ting, at Lovforslaget vedtages uændret.

Leth Mouritzen: Under første Behandling af det foreliggende Lovforslag den 18. Februar i Aar var der under Indtryk af den fortvivlede Brændselsituation i vort Land i Modsætning til forrige Aar almindelig Interesse fra alle Partiers Side her i det høje Ting for ethvert Forhold, der blot havde den fjerneste Tilknnytning til Produktionen af indenlandsk Brændsel. Der blev fra de forskellige Ordførere rejst en Række Spørgsmaal, som nødvendigvis maatte besvares i et Udvalg, og det saa ud til, at der var almindelig Enighed om, at nu maatte der gennem de Muligheder, der fandtes, gøres alt for at øge en Produktion af indenlandsk Brændsel, som kunde blive et betydeligt Supplement til det kommende Aars Indførsel af udenlandsk Brændsel.

Nu har Udvalget afsluttet sit Arbejde. Det er resulteret i en Betænkning, der bl. a. omtaler nogle af de Forhold, hvorom de to højtærede Ministre, Landbrugsministeren og Handelsministeren, har ønsket at udtale sig imødekomende, men det forekommer mig dog at være et ret beskedent Udbytte, der er kommet ud af den store Interesse, Partierne udviste. Vi fra vor Side føler os aldeles ikke overbevist om, at der nu fra de paagældende Ministeriers Side træffes energiske Foranstaltninger til at imødegaa en Krise af lignende Art som den, vi i disse Dage oplever. Vi tror heller ikke, at Befolkningen vil kunne forstaa den stadige Optimisme, der endnu i Aar gør sig gældende i Regeringen over for den Opgave at sikre Landet det nødvendige Brændsel til den kommende Vinter. Jeg maa heroverfor endnu engang fremhæve, at vort Parti i Fjor animerede til en omfattende Produktion af indenlandsk Brændsel, og understrege, at vi ogsaa har gjort det under denne Behandling af Sagen. Personlig har jeg oplevet en Periode paa 2 Maaneder i Vinteren 1944—45 uden Brændsel i den Ejendom, hvor jeg bor, paa Grund af uforsvarlige Dispositioner fra Ejendomsselskabets Side, og i Forgaars, den 6. Marts, nøjagtig paa samme Dag som for to Aar siden, forsvandt Varmen igen i min Lejlighed, denne Gang formodentlig paa Grund af den højtærede Landbrugsministers Begrænsning af Produktionen af indenlandsk Brændsel i Fjor. Vi havde i Gaar 8° Varme i Lejligh-

heden, og i Dag til Morgen viste Termometret 2°. Jeg har været nødt til at opholde mig her paa Rigsdagen det meste af Døgnen, og jeg forudser, at jeg maa tage min Kone og mine to Børn med herind, indtil der kan leveres Ejendommen Brændsel for de Nødmærker, der er tildelt os, uden at man aner, om der er Dækning for dem. Jeg ved, at vi 126 Lejere i Ejendomsselskabet „Søparken“ ikke er de eneste, der er ude for saadanne Forhold. Tusinder af Medborgere fryser i dette Øjeblik i de kolde Lejligheder. Værst gaar det ud over Husmødrene, de smaa Børn og de gamle Mennesker, som er tvunget til at opholde sig i Hjemmet. Jeg tror, at Arbejdet med Brændselsforsyningen vilde komme til at ligge i et bedre Plan, dersom en større Part af dette høje Tings Medlemmer naaede endnu i denne Vinter at komme ud for det, vi har oplevet. Det udsendte Nødbrændsel er allerede nu i disse Dage opbrugt for deres Vedkommende, som har faaet det. Jeg vil gerne forespørge den højtærede Handelsminister, om der er Muligheder for at tildele nyt Nødbrændsel til de Mennesker, som har opbrugt deres, og hvordan i det hele taget Situationen ligger i Dag. Jeg tror, at de kommende 8—14 Dage vil blive aldeles katastrofale.

Vi har i Udvalget drøftet en Række Forhold, som ikke direkte angaar det foreliggende Lovforslag, som f. Eks. Landbrugsministeriets Bekendtgørelser om Kvalitetsbestemmelser og Prisafregning og Handelsministeriets Rationeringsordning og Fordelingshensigter, og jeg mener egentlig, at det har været fuldt forsvarligt og naturligt at drøfte det, da disse Ting vanskeligt kan behandles i en bedre Forbindelse. Jeg ønsker efter denne Forhandling at fastslaa, at man egentlig ikke i nogen af disse Bestemmelser behøver at foretage Ændringer for at opnaa de Resultater, vi tilstræber. Det afhænger udelukkende af Ministeriernes Administration, Kontrol og Vilje, om der opnaas en tilstrækkelig stor Produktion af indenlandsk Brændsel, om Prisafregningen kommer til at svare til Kvaliteten, og om Forbrugerne eller de, som skal disponere for Forbrugerne, faar sikker Mulighed for at foretage Indkøb i rette Tid og af et passende Kvantum.

Landbrugsministeren stræber efter en Produktion paa 4 Mill. t Brændsel i den kommende Kampagne. Efter vor Mening er det ganske utilstrækkeligt. Sidste Aars Produktion paa 3 Mill. t viste sig at være en aldeles uforsvarlig Disposition. Vi har jo i de foregaaende Aar været helt oppe paa 6 Mill. t, uden at det har været for meget. Det har